

10

PROFESÖR KİP İLE TÜRKÇE

"Zamirler"
Öyküsü

SÜPER BİR EKİP

Birsen Ekim Özen

Merhaba Dünyalı,

Ben Türkçe Gezegeni'nden Profesör Kip! Sen de kimsin, orası da neresi dediğini duyar gibiyim! Ben, Türkçenin öneminin farkında olan bir gezegenin profesörüyüm. Birlikte çalıştığım kocaman bir ekibim var. Her biri Türkçenin bir konusunda uzman... Uzmanlarım, Türkçeyle problem yaşayan, Türkçeyi seven ama desteğe ihtiyacı olan, bazı konuları dikkat vermediği için kaçıran, kendi başına öğrenemeyeceğini düşünen öğrencilerin yardımına koşuyorlar. Birçok macerayı da birlikte yaşıyorlar...

Sen de bu diziyle onların hikâyelerine tanık olacaksın, eğleneceksin ve Türkçeyle ilgili birçok şeyi öğreneceksin. Türkçe Gezegeni tüm gücüyle senin yörüngende...

İmza
Profesör Kip

Sınıftaki öğrenciler sabırsızlıkla Enes'in sınıfa dönmesini bekliyorlardı. Öğretmenlerinin evi çok yakın olduğu için, Enes'in artık gelmesi gerekirdi.

Enes sınıfın kapısını açtığında, onun üzgün suratını gören çocuklar hemen bir terslik olduğunu anladılar.

- Ne oldu Enes?
Öğretmenimiz hâlâ hasta mı?

PROFESÖR KİP İLE TÜRKÇE

- Evet, evinde de değil, hastanede yatıyormuş. Çok ağır hastalanmış.

Sınıfı derin bir sessizlik kapladı. Çocuklar öğretmenlerinin hastalığına üzülmüşlerdi ancak sıkıntıları bununla bitmiyordu ki...

İki gün sonra kasabada, çevredeki tüm okulları kapsayan bir bilgi yarışması yapılacaktı. Kazanan okula bilgisayar ve bir yıllık internet aboneliği verilecekti. **Çocuklar, öğretmenlerinin de desteğiyle bu yarışma için çok çalışmışlardı.** Artık son eksikleri tamamlamak üzereydiler ki öğretmenleri hastalanmıştı.

SÜPER BİR EKİP

- Peki, yarışmaya nasıl hazırlanacağız?
- Hiçbir fikrim yok?
- Öğretmenimiz yeni bir konu anlatacaktı.

Uzun süredir hazırlandıkları yarışmayı kaybederlerse öğretmenleri çok üzülecekti. Zeynep hatırlamaya çalışır gibi alnını sıvazladı.

- Öğretmenimiz son olarak ne kaldı demişti? Hatırlamam gerekiyor.

Tuğçe yavaşça fısıldadı:

- "Zamirler" demişti.

- Zamirler mi? Bu konu hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

Tuğçe üzgündü.

- Ben de... Sıfatlar gibi önemli midir acaba?

Rıdvan bu soruyu saçma bulduğunu belli etmek ister gibi araya girdi:

- Özür dilerim ama eğer önemli olmasa öğretmenimiz anlatmak istemezdi. En az sıfatlar kadar önemli olmalı.

Enes yerinden kalkıp çantasından kitabını çıkardı.

- Tartışmaya gerek yok. Zamir neymiş kitaptan bakalım.

Zamirlerle ilgili bölümü açtığında, hepsi kitabın başına toplandı. Enes sınıf başkanuydu.

SÜPER BİR EKİP

Öğretmenlerinin yokluğunda kendisini sınıftan sorumlu hissediyordu. Hevesle sayfaları açtı ama enerjisi çabuk tükendi. Açtıkça devam eden upuzun sayfalar, yığınla örnek ve zamların türleriyle doluydu. Açıklamalarla dolu bir sürü sayfayı gören Zeynep ise kendini umutsuzca sıraya bıraktı.

- Olamaz! Bu çok zor bir konu...
Öğretmenimiz olmadan bunları asla öğrenemeyiz.

Enes yazılanları okumaya başlamıştı bile. Başını iki elinin arasına almış, sayfalara yoğunlaşmaya çalışıyordu. Rıdvan, Zeynep'e susmasını işaret etti.

- Belki Enes anlayabilir. O zaman bize de anlatır.

Enes zamirleri anlamaya çalışırken diğerleri de daha önce öğrendikleri konuları tekrar etmeye başladılar. Yanlarında öğretmenleri varken çalışmak ne kadar kolaydı. Ama ya şimdi? Hata yaptıklarında düzelterek doğrusunu gösterecek biri olmayınca sorulara yanıtlar vermenin de bir anlamı kalmıyordu.

Yaklaşık yarım saat sonra Enes yerinden doğruldu. Diğerleri kendilerini onun aktarabileceklerine odakladılar ama karşılarında duran Enes her zamanki Enes değildi. Moralinin bozulmuş olduğu, düşük duran omuzlarından belli oluyordu.

– Boşuna çalışmayalım. Bu konu çok zor... Biz bunu tek başımıza anlayamayız. Köyde de bu konuyu bize anlatabilecek öğretmenimizden başka kimse yok. O da hasta olduğuna göre, bizim yarışma kazanma hayallerimiz burada bitiyor arkadaşlar.

Yedisi de yaşadıkları hayal kırıklığını nasıl atlatacaklarını bilemediler. İlk gözyaşı Tuğçe'nin yanaklarından süzüldü.

